

Heinrich Rudolph Redecker

**Heinricus Rudolphus Redeker/ I.U.D. ... Ad Exequias quas Matronae ...
Margarethae Sibethen/ Viri & Mercatoris huius civitatis ... Jacobi Carmon, per 35
ann. Viduae, Liberi nepotesque moesti, hodie ... parant, Omnes ac singulos
Academiae Cives officiose & amanter invitat : [Sub Sig. Rect. 8. Iunii Anno 1666.]**

Rostochi[i]: Kilius, [1666]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77742407X>

Druck Freier Zugang

Redeker, H. R.,
in
M. Sibeth,
viduam J. Carmon.
Rostock, 1666.

16

HEINRICUS RU-
DOLPHUS Redeker/
I. U. D. P. P. Univers. Rostoch.

RECTOR, Sereniss. Ducis Mech-

lenb. Consil. & Consistorii Ducalis

Assessor,

Ad Exequias

quas

Matrona genere & virtutibus verè nobilis

MARGARETHÆ

Sibethen /

*VIRI & Mercatoris hujus civitatis
olim florentissimi*

IACOBI CARMON,

per 35 ann. Viduæ,

Liberi nepotesque mœsti,

hodie parant,

Omnes ac singulos Academiae

Cives officiose & amanter

invitat.

ROSTOCH, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Salutem!

Uæ hanc in præfenti fcri-
ptionis materiam mihi impo-
nit, Matrona fuit genere & ma-
jorum meritis, quod filentio
involvere turpe eft, nobilis; vir-
tutibus, ex quibus vera nobilitas
exfurgit, clara; & vitæ, quæ,
fi alias humano fentui fortean-
dulcis, propter ætatem prove-
ctiorem per fe molefta & onero-
fa, fatur, MARGARETHA Sibethen: ex nobiliffima
Sibetorum familia; quæ per multos annos in Livonia, fa-
ctis, memoria dignis, innotuit, creta, & Viri Florentiffimi
DN. JACOBI CARMON, ex nobiliffima, & in magno
Britanniæ Regno, virtutum laude notiffima familia de Car-
mon oriundi, ad annos 35 vidua honeftiffima. Hanc certè,
fi alias felicitas eft diu vivere, felicem dicere poffumus,
quia Deus ipfi, ad extremam ufque fenectam, prolonga-
vit vitalem auram; adeoque voti Davidis, qui Prophe-
tæ altiffimi & Regis inculpati, quæ duo raro nimium in
uno fubjecto hodie copulantur, officium fufstinuit, com-
pofacta eft. Rogavit enim vir Dei Deum *Pfal. 102. verf.*
25. ne eum in dimidio dierum fuorum avocet, nec dies eij
præci-

præcidat: quia Timor Domini apponit dies, & anni Impiorum abbreviantur *Proverb. 10. vers. 27.* Implevit autem pie defuncta annos dierum suorum, pervenit ad scopum, quem centesimus quisq; haud tangit, superavit enim annos octoginta octo, quem vitæ terminū, raro ad modū homines excedunt *Psal. 90. vers. 10.* Felicem illam dicere possumus, quia sicca simul & beata morte ex hac vita, quam longiorem nec optare nec sperare voluit, discessit, & vitæ hujus miseras calamitatesve cum vitâ æterna placide commutavit. Quapropter convenienter ad ipsam refertur, quod *Seneca*, quem Christianum fuisse fabula potius, quam veritas historica assertat, *Epistola 30. de senum,* morte, quibus, eodem dicente, senilis anima in primis labris est, verissime eloquitur: *Si cui contigit, ut illum senectus leniter emitteret, non repente avulsam vitæ, sed minutatim subductam, na ille gratias agere Diis omnibus debet, quod satiatus ad requiem homini necessariam, lasso gratam perductus est.* Exemplum nobis *pietissima Matrona* præbuit, quod etiam cottidie in oculos incurrit nostros, non eandem esse rationem, eundemque modum, hoc miserrimum diverforium relinquare, & ad æternam beatitudinē aspirare. Quidam in ipsis claustris matris suffocantur, quibus ut plurimum uterus maternus infelix esse solet sepulcrum. Quidam in ipsa infantia decidunt & quasi in herba supprimuntur. Quidam in ipso juventutis flore decumbunt. Quidam virilis ætatis spem, quæ robusta dicitur, abrumpunt. Quidam, quod rarerer admodum accidit, ad ipsam senectam provehuntur, & ita suo quasi fato, vitam fastidiunt, & ad cœlestem Patriam contendunt. Nā Mors senilis vesti cottidianæ similis est, quoniam natura eum, quæ artificiose conglutinavit, usū iterum dissolvit: Ulti autem omnis conglutinatio recens ægre; ita

inveterata facile dissolvitur. Quemadmodum itaque
poma, si cruda adhuc & immatura, vi factoque avelluntur,
sic matura, sua sponte decidunt: eadem ratione vitam
adolescentibus vis aufert, senibus autem ipsa maturitas.
Hujus senilis ætatis, quæ Psalmistæ enunciatur ex edit,
particeps facta est, *pientissima Matrona* octuagesimum
enim octavum ætatis, bene & honeste actæ, annum ex-
currit, quando animam, ex lasso & ætate confecto corpore
solutam, creatori suo reddidit. Cæterum cum de Marcel-
la, de Paulla, de Fabiola, & aliis clarissimis viduis præclara
multa literis prodita legamus, per quæ laudes earum
nullis unquam sæculis conticescere, sed æternæ fore viden-
tur: Egredia hæc & præstantissima Matrona, quæ animi
pietate, vitæ innocentia, & morum probitate, si non su-
perior, nulli certe illarum inferior, sed omnino par fuit, dig-
na etiam est, quæ epitaphio sermone celebretur. Præ-
cipue cum majorum meritis, virtutibusque corusca, ea-
dem semina, in liberos, nepotes, & pronepotes, raro avi
exemplo, felicissime transplantarit, quos inter, ut reli-
quam ejus progeniem, quam paginarum harum angustia
haud capit, silentio præteream, *Vir Consultissimus & Excel-
lentissimus*, DN. JACOBUS SEBASTIANUS LAUREN-
BERGIUS *J. U. D. & Prof. hujus Univers. Celeberrimus, nec
non Consistorii Provincialis Assessor gravissimus, Collega noster
conjunctissimus*, pie defunctæ ex primogenia nepos, singu-
lari virtutis & eruditionis fulgore præluceat. Quoniam
autem Pientissimæ hujus Matronæ Majores, ortus, vita,
fortuna, & beata mors, illis, in quorum amplexu hæc,
quæ suavissima mater, avia & proavia fuit, vixit, ter imago
ac nobis nota sunt, Illa, quæ Amplissimus & Excell. nos-
ter Collega, ad hunc finem explendum, nobis suppe-
ditavit, & quæ fidem plenam merentur, huc ascribere,
volui,

volui, cum ad defunctæ majorem laudem & nominis ce-
 lebritatem apprime facere videantur. Nimum gloriari
 de Natalium, majorumq; claritudine aut splendore, ambitio-
 sum, filere vero, aut suppressere memoriam de regnis, Princi-
 patibus, rebusq; publicis optime, egregieq; meritorum, invidio-
 sum satis esse videtur, & piis, qui vivi honorabantur, manibus,
 injurium. Ergo non texemus Catalogi prolixæ telam, aut se-
 riem, sed sufficient quidam quasi indices. Pie defuncta MAR-
 GARETA CARMONIA, nata est Anno 1578. ex Patre
 HENRICO Sibeth Nobili Livono, in Polonia Regis aula,
 egregiis quondam functo munis. Matre CATHARINA
 Froster. Avus paternus ejus fuit JOHANNES Sibeth / ite-
 dem Nobilis Livonus. Avia veropaterna CATHARINA ELI-
 SABETH à Sibalden Londinensis Britanna. Avus mater-
 nus JOHANNES Boddeker / Civis hujus reipublicæ prima-
 rius præfectus templi Jacobi, Vir integerrimæ vite negotia-
 torq; solers & industrius. Avia materna CATHARINA ab
 Engelsen Nobilis Britanna, quæ quidem suæ dignitatis condi-
 tionisq; pari nubere omnino potuisset, utpote instructa amplis
 satis facultatum præsidis, nisi purioris tum exorientis Luthe-
 rana religionis amore relinquere maluisset heredium suum &
 huc commigrare ubi tum audivit primam à Celestissimo Viro
 DN. M. SCHLUTERO habitam in Petrino Cæmiterio con-
 cionem. Proavus paternus erat CAROLUS Sibeth. Proavia
 paterna MARGARETA ab Ingelstarbard ex nobilissima
 orta familia, Proavus maternus JACOB Froster. Proavia
 materna SOPHIA à Lesfle. Abavus paternus HINRICUS
 Froster ab Ingelstarbard liber Baro & Regi Britannorum
 à Consiliis. Abavia paterna MARGARETHA à MUNTI-
 GUNTRAI. Abavus maternus JOHANNES Froster. Ab-
 avia materna MARGARETHA à Lesfle. Hoc sanguine
 inclutorum creta majorum, pientissima b. m. Matrona, sub ipsis
 pubescen-

ORNS

pubescentis ætatis annis subijci & quasi exponi cœpit novere ean-
tis fortuna insultibus, dum cum charissimis parentibus, turbu-
lento eâ tempestate, certe crepero regni statu eo exigente, aliorû
Nobilium secutus exemplum secedere coacta est, & huc commi-
grare: ubi excepta est benevole & humaniter à matertera sua
MARGARETHA Boddefers / Viri optimi LAURENTII
Giepsen conjuge, ab hac studiosissime, & plane materna educta
est cura, & sollicitudine, subq; ejus Magisterio pietatis præceptis
reiq; familiaris gerenda scientia est imbuta. Caterum providen-
tia Dei accidit, ut JACOB Carmon ex Nobilissima in
Britannia familia ortus, sed ex more illius regni primogenitu-
ra commodorum exsors, in has regiones & Urbem se penetraret,
& prædictæ Giepsie servire inciperet, qua hujus cum integritate,
tum solertia mota non tantum illi omnium rerum suarum
regimen commisit & administrationem, quam impiger in defes-
sioque studio per univ.ersos 18 annos laudabiliter sustinuit, sed
etiam hanc suam è sorore neptem p. d. MARGARETAM
Anno 1596. nuptum elocavit. Fuit hoc conjugium, amabile,
mirifice concors, discordiarum omnium, imo etiam fribuscu-
lorum immune & expers; sed & clarum multa satis prole, quip-
pe genuit ex marito MARGARETHA p. d. X. liberos, quo-
rum vetustissima omnium, copulata est matrimonio, PETRO
LAUREMBERGIO, Professori quondam hujus Academia,
satis famigerabili, qua VI. liberorum numero, defunctam pri-
ma, avia beavit dulcissimo nomine. Hanc sequebatur LAUREN-
TIUS, cui cum destinati jam essent Senis in Italia summi in
Medica facultate honores, ibidem loci diem mortemq; obiit. III.
CATHARINA. IV. ELISABETHA, utraq; fato brevis, & il-
libatam virginitatem libitina inferens IV. JACOBUS qui su-
perstitans versatur in mercemoniis excercendis, & XII. libero-
rum procreatione familiam auxit. VI. HENRICUS VII. SO-
PHIA, infantes mortui VIII. CHRISTINA JOHANNI
BUKIO

BUKIO negotiatori & aromatario industrio nupta olim, nunc
vidua, mater septem liberorum. IX. ANNA SOPHIA, quæ
desponsata DAVIDI BUKIO, eximio hujus Civitatis muni-
cipi & Mercatori, antequam in manum thalamumq; ejus veni-
ret, in ipso ætatis flore morbo, est exstincta; Carolus mortuus
impubes. quis negaverit hoc matrimonium (fuisse fecunditate
insigne, cum quinquaginta & duo ex eo certe ejus Coiti occasio-
ne sint prognati liberi. De cetero, vitæ sanctitatem & inno-
centiam, pietatis studium summum, erga egenos & miserabi-
les munificentiam, aliasq; quibus beata Matrona fulsit, Virtutes
(cum non adeo in obscuro sint, aut bonos lateant) laudibus
debere aut prædicare super sedemus; illud diceræ restat, eam se-
nio marcidam & exhaustarum jam dudum Virium, ipso ad-
scensionis Christi die, feralem lethalemq; lectulum conscendisse,
mox languere adeo capisse, atq; deficere, ut accitus fuerit Vir Ex-
cellentissimus DN. D. SEBASTIANUS Würdig Professor
& Medicus Celebratissimus qui non procul pie defunctam abesse
ab ultima necessitate, & fato suo candidè Vaticinabatur, aut
prænuntiabat; advocatus statim itidem admodum Reverendus
DN. JOACHIMUS LINDEMANNUS, Ecclesiastes ad D.
Mariæ facundissimus fidißimusq; qui eã animæ mellitissimo epu-
lo corpore & sanguine Jesu pavit, quò quanta devotione, quam
igneis & ardentissimis precibus fruita illa sit, cen Confessiona-
rius locuples ipse testis erit. Tandem exhalavit animulam,
placidissimeq; obdormivit ipso illo qui festum Pentecostes præce-
debat die, V. matutina. Quæ fuerit pientissimæ hujus
Matronæ origo, qui majores, quæ familiæ felicitas & re-
rum vicissitudo, quæ morum pietas, quæ denique vitæ
hujus, calamitatum infinita multitudine occupata, ca-
tastrophe, ex hisce, quatenus paginarum, & usitati pro-
grammatis mensura permittit, sic satis innotuit. Reapse
enim, pie defuncta, experta est, Dei providentiam cun-
cta mira-

Ita mirabiliter gubernare , pietatemq; erga Deum , & amorem erga proximum , ad omnia esse utilem , & habere promissionem præsentis & futuræ felicitatis. Nam bona terrestria , benedicente manu divina , largiter accepit , illorumque distributione nec in Deum fuit ingrata , nec sibi suisque , quatenus honestatis ratio id exegit , quicquam denegavit , sed facultatibus cœlitus concessis , prudenter usa est. In timore etiam & vera Dei agnitione , unde fides salvifica suum esse habet , constanter , & sine ulla titubatione , substitit , adeoque vitæ satura , & mortis , vel potius æternæ felicitatis , cupida , Anno ætatis suæ 88. inter preces ardentis & svavissimos suorum amplexus , cum nec vitæ humanæ communis terminus , nec Medicorum solers cura , longiores dies promitteret , placide expiravit , & ex hac miseriarum valle , ac diversorio suspecto , ad cœlestem patriam , & congregationem fidelium migravit. Cum itaque hodiè , horâ post meridiem primâ , honestissimæ hujus Matronæ exanime corpus terræ matri sit mandandum ; Omnes ac singulos Universitatis hujus Cives , compellamus rogamusq; amice , & hortamur sedulo , ut in templo beatæ Mariæ sacro frequentes confluant , humanitatemque , quam literati præ aliis sibi sumunt & tribuunt , in honestissimi hujus funeris deductione , publice testentur. Sub Sig. Rect.

8. Junii Anno 1666.

BUKIO negotiatori & aromata
vidua, mater septem liberorum
deponsata DAVIDI BUKIO,
cipi & Mercatori, antequam in
ret, in ipso atatis flore morbo, est
impubes. quis negaverit hoc ma
insigne, cum quinquaginta & du
ne sint prognati liberi. De cater
centiam, pietatis studium summa
les munificentiam, aliasq; quibus
tes (cum non adeo in obscuro sint
debere aut predicare super sedem
nio marcidam & exhaustarum j
scensionis Christi die. feralem leth
mox languere adeo capisse, atq; def
cellentissimus DN. D. SEBASTI
& Medicus Celebratissimus qui nos
ab ultima necessitate, & fato suo
prænuntiabat; advocatus statim
DN. JOACHIMUS LINDEN
Maria facundissimus fidiſsimusq;
lo corpore & sanguine Jesu pavit,
igneis & ardentissimis precibus
rius locuples ipse testis erit. Tam
placidissimeq; obdormivit ipso illo
debat die, V. matutina. Quæ
Matronæ origo, qui majores,
rum vicissitudo, quæ morum
hujus, calamitatum infinita m
tastrophe, ex hisce, quatenus p
grammatis mensura permittit,
enim, pie defuncta, experta e

upta olim, nune
A SOPHIA, qua
Civitatis muni
numq; ejus veni
arolus mortuus
uisse fecunditate
jus Coiti occasio
itatem & inno
nos & miserabi
a fulsit, Virtute
teant) laudibus
ærestat, eam se
irium, ipso ad
um conscendisse,
us fuerit Vir Ex
irdig Professor
efunctam abesse
cinabatur, aut
um Reverendus
icclesiastes adD.
mellitissimo epu
evotione, quam
eu Confessiona
it animulam,
ntecostes præce
tissima hujus
felicitas & re
denique vitæ
occupata, ca
& usitati pro
tuit. Reapse
identiam cun
cta mira-

